

פ ר ט י כ ל מ ס' 91/ג

מיסיבת ועדת הכספים, ביום ד', ח' בסיון תשי"ד
9.6.1954

ח. לטדן	היו"ר י. גורי	<u>נוכחני:</u>
א. סטופ	ח. אריאב	
י. פורדר	ז. בדר	
ט. קלמר	א.ס. גניחובסקי	
ח. רובין	ס. דיין	
	א. הרצפלד	

סוזטניס:

טר קטרון - מטרד המטפטים
 טר הנגבי - מטרד המטפטים
 ד"ר ברוס - מ.ס. נציב טס הכנסה
 טר לרון - מטרד האוצר

ס. בזק - טזכיר
 ט. ספיבק

סדר היום:

(1) חוק הארנונה לפיצוי נזקי טלחמה (תיקון), תשי"ד-1954
 (2) תיקונים לפקודת טס-הכנסה.

1. חוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה (תיקון), תשי"ד-1954

תיקון סעיף 19

היו"ר י. גורי: עם הכרונה לסנת השומה, סוטב לכתוב: "טסך כל יטות שנת השומה", בטקום "בטום יום טסנת השומה".

טר קטרון: נוטח זה טופיע בחוק הטקורי.

היו"ר י. גורי: אולי אף על פי כן תעירו את דעת הטנפח על כך. בעצם, זה הנוטח בהתאם לטיכום בוועדה.

ה צ ב ע ה: סעיף 19(א), בנוטח הטוצע - נתקבל

תוספת סעיף 31א'

ח. רובין: אני טציע לכתוב, "חייב, או להתחייב לפי חוק זה".

היו"ר י. גורי: לפי הגיון הסעיף אין להתנגד לזה, טטום טהבטיס הרי אינו אידיאולוגי, אלא האוצר חונסך לו דמי גבייה, ולכן הוא יכול להיכנס בהטכטים כאלה, זה טחיצב נוטח יותר גמיט.

טר קטרון: אולי כדאי לקבוע שועדת הכספים תאטר את הגופים שלהם תינתן ההנחה? אני חוטב שזה על ל לתקן את הרוטם הפגום, אם ניתן את הטמכות ללא כל סייג. "ש לכתוב, איפוא: "...טנקבעו על ידו באיטור ועדת הכספים".

היו"ר י. גורי: יבראו איפוא טני תיקונים בנוטח: א) תוספת הטלים, באיטורה של ועדת הכספים; ב) בטקום "כל אחד מהם חייב לפי חוק זה", יבראו נוטח אחר, כדי להעניק זכות לגופים שהם כטלעצטם אינם בעלי רכוט, אלא טקבלים על עצטם לגבות זאת.

ה צ ב ע ה: הסעיף, בנוטח המתוקן כנ"ל - נתקבל
 הטתיגות לח"כ בדר, הטציע למחוק את הסעיף.

ה צ ב ע ה : 1

הצעת ח"כ רובין, לחוק פסקה ב'
של סעיף 3 - לא נתקבלה

2

הצעת ח"כ רובין, להוסיף פסקה
לפני הסיפא - לא נתקבלה
הסתייגות לחבר הכנסת רובין.

י. בדר :

אשר לסעיף 3, איך אני רואה את הפיצויים
מבחינת הסתכנות? אני רואה בזה קודם כל
ביטוי של סולידריות לאומית, כלפי אדם שניזוק, וטבעי הדבר שהעם יטא בזה.
אנחנו החלטנו על ארנונה לפי דוגמה של חוק אנגלי מסויים, שהעקרון בו
הוא "קונטריביוטן", כלומר השתתפות. העקרון הוא, תשלום חובה של בעלי
רכוש שסכנתם יותר קטנה, לטובת אלה שסכנתם יותר גדולה, וכל זה בניגוד
לעקרון של ביטוח, ונוסף לזה - חובה.

למדתי את הבעיה על דרך בטוח חובה נגד
דליקות, כשהמבוטח אינו יכול לבטח מחצית הבית; וכשהבית ייטרף הוא טורח
לבנות אותו בחזרה, ויש בדיקה מסויימת בנוגע לסיכוס בכספים אלה, שמיועדים
דוקא לחידוש הרכוש, והוא מקבל פיצויים גם כשאחר לשלם את התשלום. את
התשלום גובים ממנו בכוח, תוך נקיטה בסנקציות וכל אמצעי הלחץ הקיימים
לגבי מסים. סעיף 3 פוגע בכל הדברים האלה; האדם מבוטח רק אם רצה לשלם.
על כן אני חושב שסעיף זה מנוגד לעקרון של חובה, וזה גם מסוכן מכל
סיני מנות.

הינו"ר י. גורי :

באופן חובליקטיבי, יש הגיון בהסקפת חבר
הכנסת בדר, שאם האזרח אינו משלם את המס,
אין סוללים ממנו את זכות ההנאה אלא נוקטים בסנקציות נגדו. השאלה היא,
אם אנחנו צריכים לראות את זה בגדר מס או בגדר תשלום עבור טרות מסויים.
איך שלא יהיה, אנחנו לא חדשנו היום את הסעיף הזה; הוא היה קיים בחוק
המקורי, וחבר הכנסת בדר בא ובסולי הויכוח, לאחר שסייטנו את הביטוח
בחוק מניח תיקון אשר הופך את הקערה על פיה. אם המובטחים מקבלים
פיצויים לטרות שלא שלמו, ברור שזה מטוטט במידה רבה את הבסיס של החוק,
ואיבני חושב שאנחנו יכולים דרך אגב לקבל זאת.

י. בדר :

מבחינה מעשית אני חושב ש-99% מן הכספים
באים מאנשים שבעצם כל הביטוח הזה לא איכפת
להם. בעל-בית בתל-אביב לא יפחד פן מתוך אי-תשלום לא יקבל בסנה זו
פיצויים; הוא משלם זאת בתור מס טטט, כי הוא חושש פן יוסיפו לו 20%
ויסלחו את הענין להוצאה לפועל.

ה. אריאב :

כל הזמן עמדנו, ועטדה המטטלה על כך, שאין
זה מס; זה ביטוח - ביטוח חובה. הבה נחזיק
בעקרון זה, ואם זה ביטוח, לא ייתכן שאדם שיש לו בית מצריך לבטחו,
לא ישלם. כולם צריכים להיות מבוטחים, אלא שאפשר לקבוע נורטה בשביל
בית גדול ובית קטן.

הינו"ר י. גורי :

בעצם סכטנו אתול את העקרון דחכינו רק
לביטוח המטטטי. הנימוקים עוטדים בעינם.
ככל שהתשלום קטן יותר, ניטל יותר הגיונה של הגבייה. אנחנו החלטנו
להיפטר מכל זה והבטחנו רק את המסקים התקציביים בתוספת פסקה ב'.

ה צ ב ע ה : 1

הצעת ח"כ בדר, לחוק סעיף 3 - לא נתקבלה
הסתייגות לח"כ בדר

2

סעיף 19(א), בנוסח המקורי - נתקבל

3

ההצעה, שיהיה תשלום כלטהו - לא נתקבלה

4

הצעת סיעת מק"י; לכתוב

סתחילת תקפו של החוק ב-1

- לא נתקבלה

באוקטובר 1955

י. בדר:
אני חושב שלפי התקנון, אין צורך לרסום הסתייגות לסייעת מק"י.

היו"ר י. גורי:
קבלנו החלטה עקרונית, שכל הסתייגות שתוגש על-ידי סיעה שאינה מסתמכת בוועדת הכספים, היא כשרה. הוועדה חפסית בענין זה, אבל אני צריך להצביע.

ח. רובין:
אני חושב שאם מפלגה מסויימת, תהיה אשר תהיה, מסתמכת באמצעי הפרלמנטרי סבידיה כדי להבטיח לא את הזכות להביא את הסתייגותה בפני הכנסת, אין הוועדה צריכה להיות צרת-עין. על כן אני חושב שזכות הסתייגות זו מגיעה לסייעת מק"י.

היו"ר י. גורי:
גם אם אני מקבל דעה זו, בכל זאת חייבים לטוות לענין איזו צורה הגיונית מבחינה פרלמנטרית גם כן. א) צריך היה להציע הצעה זו בקריאה ראשונה בכנסת, כדי שחברי הכנסת יוכלו להתייחס אליה. זה לא נעשה. ב) הסיעה הזו גם לא בקטה להזמין אותה, וזה מטווה לענין אופי יותר מדי חרסתי - רק על סנת שיוכלו לעלות על הבמה ולסאת באום, שלפי הנסיון שלנו אין לו גם שייכות לענין הנדון.

כך שאינני סבור שהסיעה הזו נהגה עם הכנסת כטורה בענין זה, וועדת הכספים איננה חייבת באופן אוטומאטי לתת זכות לכל הסתייגות. מכל מקום אעמיד זאת להצבעה.

י. בדר:
לא פעם עמדתי, שנרטה לחברים טובים של הכנסת - ססיעתם אינה מיוצגת בוועדה זו - להציע הצעות וגם להסתייג במליאה. אני חושב שכאן אין צורך בזה, כי הסתייגות זו יש לה ערך של התנגדות כללית לכל החוק, והתנגדות כזו מביעים בקריאה ראשונה. סיעה זו עשתה זאת על-ידי טנים מנואמיה, והתקנון נותן לוועדה זכות לתת הסתייגות או לא. פירוש הדבר, שעליה גם לסקול זאת.

בדרך כלל, נוהג רע מאד, אם ענין הסתייגויות הופך רק לדריסת זכות הדיבור בכנסת. כטיס לחבר כנסת התנגדות, מחובתו קודם כל לנסות לשכנע את חברי הוועדה.

הצבעה: ברוב קולות הוחלט לא לתת זכות הסתייגות לסייעת מק"י.

(2) תיקון בים לפקודת מט-הכנסת

היו"ר י. גורי:
אבקש את ד"ר ברוט, לומר כמה דברי פתיחה והסבר לחוק.

י. בדר:
עד כמה שאני מבין, הופעתו של ד"ר ברוט כוללת איסור מעטי לידיעות סידוע לנו עליהן רק מהעתונות, סמר ארגוב התפטר. אם זה כך, בטרם שנתחיל בעבודתנו המסורתית עם ד"ר ברוט אני מציע שיוטב-ראש הוועדה, בסם הוועדה, יכתוב מכתב פרידה למר ארגוב, שעבד איתנו בהצלחה ובסיתוף פעולה מלא, ושכולנו גם נזכור אותו לשובה ומאחלים לו הצלחה גם לעתיד.

היו"ר י. גורי:
העובדה שד"ר ברוט בא לפתור את הדיון בפקודת מט-הכנסת אין בה מטום עדות של סיכום סופי של הפרטה של התפטרות מר ארגוב. היות וסר ארגוב איננו מטלא עכסיו את התפקיד נתמנה ד"ר ברוט כמטלא מקום. אני כשלעצמי, כל עוד לא קבלתי באופן רטמי ידיעה סכל המטא ומתן שמתנהל סביב הענין הזה בין האוצר ובין מר ארגוב נסתיים, אין לי כל סיבה לשאת פה באום פרידה או לכתוב מכתב. יהיה מקום לזה רק לאחר שנודע סופית מהו המצב בענין זה.

א.ס. בניחובסקי:
אני העמדתי את שאלת סר ארגוב לפני שבוועים,
בנוכחות סר האוצר והמנהל הכללי של האוצר.
מכיון שסר האוצר לא בא, מבקש את יוסב-ראש הועדה, שיהיה דיון על
הפרטה הזו.

ד"ר ברנט:
ההצעות לתיקון פקודת מס-הכנסה לסנת השוטה
1954/55 מבוטלות בעיקרון על ההטלעות של
הועדה הציבורית, ססיימה את עבודתה בחודס מרץ 1953.

(המסך הישיבה - רטטה מא).

ד"ר הרוש:

כזכור הציגה בזמנו הועדה שינוי גם לגבי שנת השומא 1953/54 וגם לגבי שנת השומא 1954/55, זאת אומרת מס על הכנסה של שנת 1952/53 ומס על הכנסה של 1953/54. בזמנו היתה כוונה להעביר את שמי התיקונים יחד. לדאבוננו לא הצלחנו בזה. הדיונים היו נפרדים והתיקון ל-1953/54 הועבר בספטמבר, ורק כעת אנו מקוים להעביר את התיקונים האלה גם כן.

החוק המוצע מכיל שנוייה בדרגת המס, בהנחות, שנוייה במינהל ושינוי בענשין. המגמה הכללית בהצעות אלו היא להקטין את נטל המס, ליצור מבנה פשוט יותר של החוק, בכדי לאפשר לכל אזרח לקבוע בעצמו מה הוא חייב ולא להזדקק בחשובים פשוטים אלה ליועץ. ואגב, זה יקל על האדמיניסטרציה בחשוב המס, שלפי החוק הקודם היה כל כך מסובך ומורכב, שעשינו פעם סטט, ורק חשוב של המסר, לאחר שכל הנתונים האחרים ברורים, לקח 12 דקות. והמגמה השלישית היתה - להחמיר בענשים.

לפי המלצת הועדה הצבורית, הוצאה דרגת מס חדשה מבוססת על חישוב כולל. זה בהחלט חידוש שאמנם קיים בארצות אחרות, אבל אצלנו מנסים אותו בפעם הראשונה. במקום לקבוע שעורי מס שונים לגבי שלבי הכנסה שונים במרחקים כפי שהיו 300 - 600 - 1000 לירות - נקבע שיעור אחיד לגבי הכנסה כוללת. הפרוגרסיה היא תמידית ללא קפיצות גדולות, וקביעת הסכום של המס ברוטו נתנת בפעולה חישוב אחת. שיטת החשוב מבליטה מה שאנו קוראים את השעור האפקטיבי, זאת אומרת - את אחוז המס מכלל הכנסה, ומונעת את הרושם המוטעה, כאילו השעור החל על לירה אחרונה של ההכנסה הוא השעור החל על כל ההכנסה.

הועדה הצבורית בזמנו מצאה, כי בצבור רווחת הדעה שהשעור הגבוה ביותר לפי החוק הקיים הוא 85% פלוס 7,5 אחוז תוספת לרשויות המקומיות, ששעור זה חל על כל ההכנסה. הדבר אינו נכון. השעור החדש לפי כלל ההכנסה עד 5000 לירות מתקבל לפי פורמולה. הפורמולה היא - 150 פרוטה מכל לירה פלוס פרוטה אחת מכל 20 לירות עד 5000 לירות. לגבי 5000 לירות מתקבל בצורה כזאת שעור אחיד של 40 אחוז. עלתה ההכנסה על 5000 לירות, על העודף חל שעור של 65 אחוז.

ת. רובין:

למה אתה קורא זאת פרוטה על כל 20 לירות.

ד"ר הרוש:

אפשר להגיד גם חלק העשרים מפרוטה על כל לירה. פורמולה זו היא פשוטה מאד אצלנו. בארצות אחרות יש גם כן פורמולה כזאת, אבל שם מבוסס הכל על חלק מהפנס, וזה הרבה יותר מסובך.

מהמס ברוטו מורידים את הזיכויים ומקבלים את המס. ההוראה בחוק הקודם, שכלל המס אחרי הזיכויים אינו עולה על 50 אחוז מההכנסה, הוראה זו נשארת.

הצעה אחרת מבטלת את הניכוי האישי מההכנסה ומנהיגה במקומו זיכוי אישי. כזכור, לפני שנתיים הונהגה שיטת הזיכויים של 120 לירות. הזיכויים שהיו קיימים גם קודם הוגדלו. בעד אשה היה הזיכוי הקודם 30 לירות וכעת מציעים - 45 לירות. בעד ילדים הזיכוי הקודם היה, 30 לירות בעד הילד הראשון, 40 בעד הילד השני ו-80 בעד השלישי. אנו מציעים 45 לירות זכוי אחיד לגבי 3 הילדים הראשונים, ו-80 לירות בעד כל ילד נוסף.

ת. רובין:

אני מבין שזה יעלה את המס לגבי כל משפחה שיש לה 3 ילדים.

ד"ר הרוש:

הועדה הצבורית בזמנו הציגה זיכוי אחיד לכל הילדים ויש לזה נימוקים. מבחינה חשבונאית הילד השני, השלישי והרביעי, אינם עולים יותר מאשר ילד אחד. ואינני רוצה להזכיר שאצלנו היתה טמחה גדולה בעד ההצעה לזיכוי אחיד לכל ילד. לא ידוע לי בכלל על ארצות שסם ההנחה בעד מספר ילדים יותר גדול היא גדולה מאשר לגבי פחות ילדים.

בעד קרובים הוגדל הזיכוי ל-45 לירות, ובעד תשלומים סוציאליים הצענו חסוב פשוט מאד במקום החסוב המורכב והמסובך שהיה אז. אנו מציעים 10 אחוז מהמס ברוטו מכסימות עד ל-200 לירות זיכוי.

לגבי שכירים, במקום ההנחות השונות לפי החוק הקיים, זיכוי בעד נסיעות, הכראה, מציעים הנחה אחת של 10 אחוז מהמס ברוטו. כל ההצעות הללו עוזרות לבצע את המטרה הכללית. אני רוצה להוסיף, שלמעשה הפעילו כבר את כל ההצעות הללו בחסוב זיכוי המס. וכאן בקורה אחת שכדאי להדגיש, - אנו משתדלים להביא את החוק עד כמה שאפשר מוקדם יותר, כדי להבטיח שלשכירים ינוכה מס נכון, כי אם סבכים לשכירים מס כל חודש מהמסכורת, ואם בסוף השנה בא חוק ומטבה את המס באופן רטרואקטיבי לגבי ההכנסה שהתחלת השנה, אנו צריכים למעשה לעשות לכל זכיר שומא חדשה ולהחזיר לו מס או לחייב אותו. לכן דרישתנו היא להעביר את החוק בחחילת שנת ההכנסה.

בשטח המינהלי, אנו מציעים לתת לשר האוצר את הסמכות להדריג את טעורי המפרעות בהתאם לשנה הבסיסית. כידוע מבוססות המפרעות על שנת השומא האחרונה. הואיל והשומות הללו הן לא עד-כאניות, נוצר מצב שהמפרעות נחשבות על פי שנת השומא של ההכנסה מלפני שנתיים או שלוש שנים, וכמובן שמפרעות אלו בטעור של 25 אחוז או 37 אחוז אינן משקפות את המצב לאמתו, כי אם אני אומר היום - 25% מסס לפי השומא האחרונה - והשומא האחרונה היא על הכנסה של שנת 1950 או 1951, כמובן מסס כזה אינו יכול לשקף את המצב של היום. את המפרעה אני רוצה לקחת בעצם מההכנסה השוטפת. הואיל ואינני יודע מהי ההכנסה השוטפת, מבססים זאת על השומא האחרונה, אבל אם השומא האחרונה היא על הכנסה משנת 1950 כמובן שיט בה שוני. כדי לתקן מצב זה, אנו מבקשים לתת לשר האוצר את הסמכות להדריג את טעורי המפרעות לפי השנה הבסיסית. הייתי אומר, לעשות את חסוב המפרעות יותר אינדבידואלי - זוהי המטרה.

אני יכול להגיד, שהמסדרים עושים את כל המאמצים לעשות את השומות, אבל אנו מבססים בהרבה שיטות את הבלתי אפשרי. אנו מבססים לעשות לכל אחד ואחד את השומא ב-15 בכל שנה. אין דבר כזה בעולם. באמריקה בודקים כל שנה 3-5 אחוז של השומות, באנגליה - 15 אחוז, ואנו מבססים לבדוק מדי שנה כל הצהרה. לכן, אם אנו עושים זאת, אין פלא שאיננו גוטרים.

י. בדר: לכן אתם מאחרים.

ד"ר ברוט: אין זה איחור, כי הבדירה הסניה היא, לא לעשות כל שומא, אלא לקבל את ההצהרה של הנשום.

י. בדר: כך עושים באמריקה.

ד"ר ברוט: באמריקה אין עושים בכלל שומא. באמריקה הקונספציה היא: האזרח צריך להגיש את הדו"ח ולסלם את המס, ובזה נגמר הענין. האדמיניסטרציה מתערבת רק כאשר לדעתה מגיע יותר, ולזה הם קוראים גרעון.

י. בדר: ובאנגליה?

ד"ר ברוט: עושים שומות, מקבלים את ההצהרות ובודקים רק 15%.

י. בדר: האם אתה חושב שבדיקת ההצהרות באחור חוסכת עבודה?

ד"ר ברוט: איננו דוחים, אנו עושים את כל העבודה, אלא שפשוט איננו מספיקים, ואנו מקוים עד סוף השנה להיות עדכאניים. אנו צריכים לפתח שיטות חדשות. אנו מפתחים שיטה חדשה של תחסיב, זה דבר סטנדרטי, והצלחנו בו יפה מאד עם הפרדסנים.

מינינו ועדה טנציגי הפרדסנים ומנציגי משרדנו, בעזרת משרד החקלאות, וקבענו שם הוצאות עיבוד לדונם פרדס מוסכמות. הואיל וההכנסה מהפרדס ידועה, אין כל ויכוח על ההכנסה של הפרדסנות. בצורה כזאת אנו מנסים ללכת עכשו לגבי ענף המכולת.

ג. בדר:

ואתם קובעים 9 לירות לגבי חנות ברחוב אלנבי ו-9 לירות לגבי חנוך בשיך מוניס.

ד"ר ברוס:

קבענו 9 לירות ככל לקוח באופן בסיסי. זה חל על חנויות בינוניות. לגבי חנויות ברחוב אלנבי מוסיפים הרבה. על כל פנים, אינני מאמין שהחייב במס ישלם מרצונו הטוב יותר מהמגיע מטנו.

ח. רובין:

עובדה היא שהסכירים משלמים יותר מהמגיע מהם.

ד"ר ברוס:

אני חושב שזה ענינה של הכנסה. אני ברלימי להסביר מדוע זה כך. אנו מביאים את החוק בסוף 4 שנת ההכנסה. אנו מדברים עכשו על שנת הסומא 1954/55 פירוט הדבר - הכנסה שנת 1953/54.

ח. רובין:

אני טוען שגם לפי התקנות שפרסמתם בסוף אוקטובר, לפי החוק שהיה אז בתוקף, הטלתם מסים יותר גבוהים ממה שהיו מגיעים לפי החוק.

ד"ר ברוס:

לא. יש ירידה ביכרת בניכויים.

ח. רובין:

אני עשיתי הסומא מקפחת את הסכירים ונזמת הנחה בהספת לעצמאיים.

ד"ר ברוס:

לכל דבר יש התפתחות היסטורית. החוק שלנו מבוטל על השיטה האנגלית של שנת סומא ושנת הכנסה. אנו רוצים לשנות עכשו את הל השיטה, ואז לא תהיה שנת סומא ושנת הכנסה אלא פשוט מאד תהיה שנת מס, ואת החוק יקבעו לפני התחלת שנת המס ולא בסופה.

יש להזכיר עוד הצעה אחת שנודעת לה חשיבות עקרונית, וזה הנהגת קנס גרעון. בכל המקרים שהוגשו הצהרות בלתי נכונות, אבל אין הוכחות המצידקות הגשם תביעה פלילית, רטאי בציב מס ההכנסה, אם הוא מסוכנע שהגרעון הזה נוצר עקב רשלנותו של הנסוח, וללא כל הצדקה, רטאי הוא להטיל קנס גרעון, אם ההפרש בין המס שהנסוח הצהיר עליו ובין מה שהוא חייב הוא יותר ממשירים אחוז. במקרים כאלה, אם היה הגרעון בפעם הראשונה, רטאי הוא להטיל קנס גרעון של 10 אחוז מהגרעון, בפעם השניה - 15 אחוז ובפעם השלישית - 25 אחוז.

קנס גרעון זה, גם כן אינו המצאה שלנו. דבר כזה קיים באמריקה. כטובן, קיימת אפשרות לערער. באשר קודם שאין כל סכנה להצהיר הנהגה בלתי נכונה. טעיף זה סכניס איזה סיכון.

בזה מציתי בעצם את ההצעות.

ח. למדן:

מה השנויים החלו לגבי הנשים העובדות הנשואות?

ד"ר ברוס:

לגבי החקלאות קיימת הוראה, שהכנסה מסמך חקלאי שהאשה עזרה בה, ההכנסה נחשבת כמחולקת בין שני בני הזוג. אם ההכנסה היתה 3000 לירות, רואים במקרה זה כאילו הבעל הרוויח 1500 והאשה 1500.

ח. רובין:

מהו ההבדל לגבי המצב שהיה קיים עד כה?

ד"ר ברוט:

על בסיס שתי הכנסות אלו היתה קיימת עד עכשו האפשרות לעשות חטוב נפרד של הסם. לפי ההצעה החדשה, ייעשה בעתיד חטוב מסותף גם בקבוץ וגם במושב וגם בכל טקס חקלאי.

ס. דיון:

מדוע לאטה העובדות בעיר יש אפשרות לעשות חטוב נפרד, ולאטה העובדת בחקלאות

אין אפשרות לעשות זאת?

ד"ר ברוט:

בעיר לאטה בדרך כלל אין כל הכנסה. יש בסעיף בחוק הסדבר על אטה העוזרת בעסק בעלה. מעצרה זו אין לה כל הכנסה משלה.

היו"ר י. גורן:

אנו נפסיק את הדיון בסעיף זה. בקשר לסדר עבודתנו, אני רוצה לשאול את חברי הועדה, היות והשבוע הפסדנו 6 שעות עבודה, אם הם מוכנים לקיים ישיבה שחר מטעה 4 עד 7 בתל-אביב?

קריאות:

לא

היו"ר י. גורן:

יו"ר ועדת המטנה לענייני בטחון הודיעה לי שלרגל סחלתה נדחתה הישיבה של ועדת המזון והיא תוכל להתקיים רק ביום חמשי. אני באקף על כן לבטל את הישיבה בענייני תקציב הבטחון ביום ראשון אחר הצהרים ולהעתיק אותה ליום ראשון הבא, ובמקום זה אני קובע ישיבת ועדת המטנה לענייני דו"ח מבקר המדינה שחבריה הם: גורי, לוז, אריאב, בדר, ציזלינג, פ. רודר, קלמר לסדן.

אני מצטער שנשכח ממני דבר אחד, שאנו מטטיכים לדון בתקציב הבטחון ובינתיים לא אישרנו, כפי שהיינו נוהגים לעשות, אישורים פרוביזוריים במסגרת התקציב הקודם.

י. פורדר:

עד איזה חודש יש אסור?

היו"ר י. גורן:

אני חושב שעד אפריל-מאי, ואני חושב שאנו צריכים לאשר לחודשי אפריל-מאי-יוני.

י. בדר:

אם יש הצעה קונקרטיה מה אנו צריכים לאשר, נצביע.

היו"ר י. גורן:

בגבולות התקציב שהוגש, אנו צריכים לאשר את ההוצאה לחדשי אפריל-מאי-יוני.

ה צ ב ע ה

הוחלט לאשר את ההוצאה בגבולות התקציב שהוגש לחדשי אפריל-מאי-יוני.

היו"ר י. גורן:

כאשר ככתבו מכתב בנוגע לטשכורת הסופטים הטארנו פתחה את שאלת הטשכורת של שרי המדינה ומבקר המדינה. בנוגע לשרי המדינה חלה התפתחות. מדוע לא כתבנו שזו תהיה מטכורת מבקר המדינה? - כי אטרנו את מטכורת הסופטים לפי חוק הסופטים ונתקנו את הקשר. כדי שמטכורת זו תחול גם על שרי המדינה וגם על מבקר המדינה היינו צריכים לקבל החלטה נוספת. בנוגע לשרי המדינה חלק התפתחות, רשמנו לפנינו את המכתב של מזכיר המטלה. בנוגע למבקר המדינה,

הענין נשאר תלוי. עוד בוועדת הכספים בכנסת הראשונה הוחלט שמסכורתו של מבקר המדינה כמסכורתם של השופטים העליונים. זה דורש אקט פורמלי. אנו צריכים לכתוב עוד פעם, שאף על פי שמסכורת השופטים נתאשרה לפי חוק השופטים; איננו מנתקים את הקשר בין מסכורת מבקר המדינה והשופטים, ועלינו להודיע שטיבוי זה חל גם על מבקר המדינה.

י. גור:
כיוון שהחלטה שרשמנו לפני-נגד את מכתב מזכיר המסעלה אינה פוטרת אותנו מהחובה לקבוע את מסכורת השרים, אני מציע להעמיד מחדש את ענין מסכורת השרים על סדר היום.

היו"ר י. גורי:
תיכסו אנו צריכים להצביע את ההצעה, ומסכורתו של מבקר המדינה כמסכורתו של שופט בית הדין העליון.

ה צ ב ע ה

ההצעה - - נתקבלה

היו"ר י. גורי: הישנה בעולה.

הישיבה נבעלה בשעה 11.00